

Краљеви џипси свинга

Стокело, Нуче и Нони Розенберг одушевили су публику својим мајсторским џипси џезом у „Сава центру“

Атмосферу претпоследњег дана на Деветом „Гитар арт фестивалу“ синоћ у „Сава центру“ загрејали су вешти музичари „Розенберг трија“: Нуче, који свира ритам гитару, Нони, дупли бас, и њихов рођак Стокело, на соло гитари. Холандски музичари, које називају краљевима џипси свинга, одушевили су престоничку публику. Познаваоци музике сматрају их једном од најутисајнијих група џипси џеза, што није изненађење будући да су Розенбергови расли на музици легенде џипси свинга из тридесетих година Ђанга Ренарта. Њихови наступи представљају одличан спој традиционалних мелодија и композиција које су сами осмислили.

Одрасли уз родитеље и рођаке који су у џипским камповима и црквама свирали џез, није никакво чудо што су им гитаре биле омиљена играчка. Будући да потичу из племена Мануџес, које је познато по сјајном извођењу џипси свинга, на путу ка слави, Розенбергови су прво морали да победе жестоку конкуренцију код куће. Стокело Розенберг почео је да свира са 10 година, што се у његовој музичкој породици сматрало касним. Прве акорде учио је од оца и ујака, а прво јавно признање добио је када је имао 12 година и када је са рођаком Нучеом победио на телевизијском такмичењу младих музичара. Данас, осим што свира, компоњује и џез мелодије. Нуче Розенберг у детињству је школу писање и читање заменио вежбањем музичирања на гитари. Бежање са часоцима у његовом случају изгледа да се ис-

„Розенберг трио“ Фото Л. Вукић

платило: порастао је у једног од најбољих ритам гитариста на свету. Ритам његове гитаре толико је јак, да слушаца има утисак да не свира један, већ двојица или чак тројица гитариста. Трећи члан, Нони, кршом је од оца узимао гитару и маштао да постане фламенко-гитариста. На наставање чланова породице Нони је почео да учи дупли бас, што је он из почетка мрзео. Срећом, његова одбојност према овом инструменту брзо је нестала, а када се придружио двојици млађих рођака њихов трио почео је свој пут ка врховима џеза.

Њихов таленат освојио је прво домаћу публику, јер су се на почетку музичке каријере прочули у џипским камповима и црквама, где су својом свирком засејали старије рођаке. Први албум из 1989. године, „Сореста“, омаж је освојио срца љубитеља џеза, а њима довео ласкаву титулу наследника чувеног гитаристе, композитора и дирижента џез оркестра ромског порекла Ђанга Ренарта.

На фестивалу 1989. године који је био посвећеном овом мајстору џез-гитаре, „Трио Розенберг“ је, изводећи једну његову композицију, чак успео да расплаче Ђангову сестру Кармен.

Још један велики успех је и наступ са Стефаном Грапелијем, француским виолинистом и пијанистом, у Карнеги холу. Легендарни Грапели позвао је Розенбергове да својом свирком зачине и улепшају концерт који је организован за његов 85. рођендан.

За петнаест година, колико праше џез сценом, објавили су десетак пе-де и дванаест издања. Њихову музику чула је публика из шестоземаља, Француске, Луксембурга, Сједињених Америчких Држава, Канаде, Мађарске, Кине, Белгије, Немачке... Наступали су са музичким легендама као што су Шарли Бесн, Лучано Павароти, Реџи Крафорд, Јан Акерман. Добитници су више музичких награда, као и краљевске награде Холандске краљице. Последњи албум, „Руте“, објавили су прошле године.

Јелена Белоковић